

# Internationale aandacht voor geur- en ammoniakemissies uit de veehouderij

Jan Voermans, PV

Van 6 tot 10 oktober 1997 is in **Vinkel** een internationaal symposium gehouden over de geur- en ammoniakproblematiek in de veehouderij. Met **170** deelnemers uit 22 landen zijn bijna honderd bijdragen toegelicht en bediscussieerd. Daarmee is duidelijk dat de aangesneden problematiek een mondiaal karakter heeft. Vele bijdragen hadden betrekking op de inventarisatie van de problematiek en de wijze waarop kwantitatieve gegevens **verza-**meld kunnen worden. Maar ook deeloplossingen komen beschikbaar.

De organisatie van dit succesvolle symposium lag voornamelijk in handen van PV en IMAG-DLO. De verantwoordelijkheid voor het geheel lag bij de Nederlandse Vereniging voor Techniek in de Landbouw (NVTL), in samenwerking met internationale organisaties die zich onder andere richten op de techniek in de landbouw.

Geur- of stankhinder heeft reeds decennia lang de aandacht van onderzoek en politiek, met name in West-Europa. De laatste jaren is er behalve in Europa ook in Noord-Amerika en Azië een tendens tot toenemende regulering. Steeds meer landen formuleren een beleid op het gebied van beperking van de geurhinder voor omwonenden, door technische maatregelen en via ruimtelijke ordening. Geur blijft een moeilijk te hanteren materie, omdat geur als zodanig niet bestaat maar is opgebouwd uit vele (ruim 160) verschillende gassen. Naast geurintensiteit speelt ook de geurbeleving een belangrijke rol. Daarover is nauwelijks iets bekend vanuit het onderzoek

De ammoniakproblematiek is van geheel andere aard. Het gaat hier om de verzuringsproblematiek en het verlies van nutriënten. De belangstelling hiervoor beperkt zich met name tot de gebieden met een hoge veebezetting. Technische maatregelen, gericht op beperking van de ammoniakemissie, hebben tot doel om de stikstof in de mest te houden zodat deze direct beschikbaar is voor gewas- en grasgroei.

Milieutechnisch gezien bestaan er meer gassen die een aanslag plegen op het milieu. Hierbij gaat het met name om de gassen die bijdragen aan het broeikaseffect. De belangrijkste zijn methaan, lachgas en koolzuurgas. Methaan ontstaat spontaan bij het gisten van mest. In biogas is het methaan de waardevolle energiedrager. Onverbrand methaan in de atmosfeer versterkt het broeikaseffect twintig maal zo sterk als koolzuurgas. Dit laatste gas komt na de verbranding van fossiele brandstoffen in de atmosfeer. Koolzuurgas dat wordt uitgeademd kent een cyclisch patroon en zal via bladgroen weer worden verankerd. Lachgas ontstaat onder zuurstofvrije omstandigheden in mest, wanneer er een proces van denitrificatie plaatsvindt. Die omstandigheden doen zich voor bij mestverwerking en compostering. Het streven naar een duurzame varkenshouderij is zeker geen nationale inspanning meer. Tijdens het symposium viel te beluisteren dat op termijn de veehouderij zich op mondiale schaal zal moeten ontwikkelen tot een ecologische en economisch duurzame sector.

Meer informatie en de proceedings van het symposium (800 pagina's) zijn verkrijgbaar bij het Praktijkonderzoek Varkenshouderij. De kosten bedragen f 275,-, inclusief verzendkosten. ■

